

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron; na Ogrskem in v inozemstvu: Za celo leto 9 kron, za pol leta 4 kron 50 vin. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 20 v.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, a rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je: za 1/2 strani K 160 — za 1/4 strani K 80 — za 1/8 strani K 40 — za 1/16 strani K 20 — za 1/32 strani K 10 — za 1/64 strani K 5 — za 1/128 strani K 2 — Pri večkratnem oznanjanju se cena primeraj zniža.

Štev. 23.

V Ptuju, v nedeljo dne 9. junija 1918.

XIX. letnik.

KARL LINHART

Moža redke nadarjenosti nam je neizprosna smrt iztrgala. Teško tlači usoda stranko, katero je vodil in katera je ravno 25. maja 1918 imela priložnost pred Njegovim Veličanstvom cesarjem slaviti svojo zmago.

Komaj 36 let star, v najboljšem cvetu moških let izgubil se je svoji stranki in svojim neštevilnim prijateljem.

Mož zavedajoče se energije, poln požrtvovalnega in stvarilnega duha, krasen, premagovalen govornik, ne samo v nemškem in kar se posebno težko pogreša, tudi v slovenskem jeziku občudovanja izživajoč, pošten patrijotično misleči mož je z njim umrl.

Tragična je ta smrt, sama ob sebi, katera mu žalibog ni nudila doseči polnega smotra in cilja svoje stranke in iztrgati slovensko ljudstvo iz krempljev izdajalcev, katero je vedno izkazalo svojo zgodovinsko zvestobo cesarju in domovini.

Na robu svojega cilja ga je že dosegla usoda. Komaj nekaj dni po historičnem dogodku v Badenu pri Dunaju, kjer je Njegovo Veličanstvo ganjeno od krasnih, k srcu idočih besed temu domovino ljubečemu borilcu v največji gorkoti večkrat v roko seglo, se je njegovo stanje očitno poslabšalo in mu ni več privoščilo žeti lovorik, katere si je njegova stranka pri tej cesarskeji udanosti stekla.

Značilne za globok vtis, ki ga je napravil njegov brezprimeren govor pri Njegovem Veličanstvu so besede njeg. prežviženosti župana glavnega in stolnega mesta Dunaj, doktorja Weisskirchner, ko se je izrazil: „Imam čut, da je ta visoko nadarjen mož danes pred našim cesarjem svoj politični testament storil.“

Ponos in gorje prešinja ob enem celo „Stajercevo“ stranko radi te težke izgube. Skrb vzbuja tiskovno društvo radi nasledstva.

Enega Linharta, s toliko krepostmi obdarjenega in tako zmognega pisatelja bo „Stajerc“ težko našel.

„Stajerceva“ stranka, pa tudi vsa društva, katerih neutrudljivi član je bil, vsi žalujejo ob njegovem umrvaškem

odru, prešinjani od pred kratkim dokazanih uspehov ednajstletne delavnosti tega nepozabnega moža.

Neizmerno žaluje tudi njegova družina s štirimi nepreskrbljenimi nedolžnimi otročki radi tega neizprosne udarca usode. Idejalne ideje, za katere se je boril, mu niso dopuščale prostora in tudi časa za pridobitev posvetnih reči in skromno kakor je vedno živel je tudi umrl, brez da bi zapustil le kakoršno najmanj premoženje.

Navdušeni pripadniki njegove stranke, požrtvovalni možje bodo skušali življensko vzdrževanje njegove družine ugodno napraviti in so v ta namen že vpeljali zbirko.

Ce zamore čitatelj te žalnice bridko zadatej družini tega neutrudljivega in zvestega delavca za razvoj in razširjenost stranke po svojih močeh le s trohico pripomoči, mu izraza odbor „Stajerca“ v imenu uboge družine svojo najpripronejšo zahvalo.

Tolažba vsem tistim, kateri ga težko pogrešajo in katere gane ta izguba tako trdo do srca, bodi okolščina, da je bilo njegovo delo — „Stajerceva“ stranka — v svoji vrednosti ocenjena in pripoznana in možje, katere je kratko pred svojo smrtjo v Badenu pri Dunaju pred cesarjem k zagovarjanju in branitvi ogroženega gradu klical in pozivljali in kateri so bili skozi ognjevitost njegovega prepričanega govora nad

vse navdušeni, se ne bodo obotavljali, klicu in pozivu Njegovega Veličanstva cesarja za obrambo ljubljene domovine za vedno slediti.

Ob njegovem grobu se mu zahvaljujemo za njegovo neumorno in neutrudljivo delavnost in sveta dolžnost nam je, žeti sadove njegovega dela, jih hraniti in zopet saditi, da rodé ponosne cvetke, ki bodo venčale in krasile našo stranko in katerih vonj bo za vedno okrepčeval in ščitil našo ogroženo domovino, na kar danes tukaj Tebi, nepozabni naš Linhart, sveto in zvesto prisegamo.

Poslovil si se od nas, zapustil si nas in Troj duh bode živel med nami, nepozabni naš sotrudnik in svetovalec in

z zlatimi črkami bude napisano Tvoje ime v analih naše strankine zgodovine in živelo od roda do roda naprej...

Sladko počivaj torej nepozabni naš Linhart in Tvojo skromno gomilo naj venčajo in krasijo krasne cvetke Tvojega truda...

Karl Linhart †.

Ko naši čitatelji te vrstice čitajo, leži že naš ljubi, nepozabni vodja v mirnem, tišem grobu. Mir, vsakokrog mir, kjer počivaš dragi naš voditelj. Mir! Si ga li poznal v Tvojem življenju? Nikakor ne. Tvoje življenje bilo je delavnik poln borbe... Ni Ti bilo dano oddahniti si v političnem boju, ni Ti bilo tudi dano doživeti svetovnega miru po končani strašni vojski, ki nima pojma končati, ampak še vedno bolj divja.

Ednajst let si vodil našo stranko, ednajst let si bil vedno med boritelji za narod in pravo svobodo, za dom, cesarja in državo!

Počivaj sedaj v miru in bodi si svest, da Te ne pozabimo in ne pozabimo tudi podati se v delokrog Tvojega vpeljanega vsporeda, dokler nismo na cilju, dokler ne izgrajemo ogroženega ljudstva iz kreppljev zapeljivcev in izdajalcev in dokler ne zaščitimo zgodovinskih mej kronovin naše slavne Avstrije...

Slava, slava in pokoj Tebi, nepozabni naš Linhart!

Pogreb.

Pogreb našega ljubega urednika Karla Linhart bila je sijajna manifestacija mesta Ptuj in meščanov. Udeležil se ga je gospod župan Ortnig z mestnimi odborniki, videli smo zastopnike vseh tukajšnjih uradov, šol in društev. Prostovoljna požarna bramba mesta Ptuj, katere član je bil pokojnik, udeležila se je spreveda polnoštevilno in z zastavo. Med sprevedom svirala je skupna mestna godba srce pretresajoče žalostinke.

Spreved vodil je velečastiti gospod prošt Martin Jurković z veliko asistenco.

Sijajen pogreb je bil znak najglobljeje prikljubljenosti, katero je imel nepozabni pokojnik čast uživati v širnih krogih meščanstva, somišljenikov in društev.

Odmevi cesarske avdijence.

Kakor je bilo pričakovati, bili so sprva vsi slovenski listi jugoslovanskega duha kar osupljeni. Cesar niso pričakovali — se je zgodilo! Norčevali so se, kaj da je z avdijence, posmehljivo povpraševali, kedar da bodo šli naši somišljeniki na Dunaj! Ne dosti s tem, začeli so tudi zahrbtno gonjo proti nameravani avdijenci, blatili že v naprej može, ki so se oglasili, da se radi peljejo na Dunaj in jim celo otroče „grozili“, da njih imenoma navedejo v listih.

Mi se na vso to gonjo nismo ozirali, natančno smo vedeli, da pride do avdijence in smo le svarili naše somišljenike, naj ne verujejo zapeljivcem.

In prišel je 25. majnik t. l. in odigral se je historičen dogodek, historičen in velepomemben, prišel je dan cesarjeve avdijence!

Mi se ne brigamo, kar zdaj pišejo; lističi se pené od jeze in strahu, ne brigamo se več nadalje za vso blatenje naših somišljenikov, prezvišen je utisk, ki smo ga imeli na Dunaju pri našem milem cesarju!

O velepomembnosti avdijence pa ne sodimo samo mi, svetovno znani listi prinašali so članke, v katerih ta dogodek do skrajnosti opisujejo in izvajajo, da sedaj po cesarjevih besedah o sanjarijah „Jugoslavije“ ne more biti več govora.

Jugoslavije ne bo, sanjarija enega leta dobila je smrten udarec. In če se Korošec tolikrat na shodih vpje, da pride do Jugoslavije, je to le strah pred polomom, kateri

v kratkem prekučne vse zapeljivce ljudstva, kamor že dolgo spadajo. Da si vest, ljudstvo smo zapeljali in zaslepili, pomirijo, vedno dalje agitirajo, vejo pa, da so njim štetni dnevi! Ker jim vlada shode začne prepovedati, zlorablja cerkev v svoje izdajalske namene.

In ne samo mi vemo, da je konec Jugoslavije, ne samo Nemci, tako sodijo tudi zavedni in trezno-misleči slovanski listi. Tako piše „Hrvatski Dnevnik“ dosledno o položaju po avdijenci: „Stem je torej z Najvišjega mesta s samo Najvišjo izjavo izrečena obsodba nad „jugoslovanskim“ pokretom in „jugoslovansko“ politiko v monarhiji in jugoslovanskim voditeljem popolnoma jasno povedano, da pri svojih načrtih nikakor ne morejo računati na podporo krone, temveč da naj se odpovedo tem agitacijam in da z osnovo svojega dela postavijo zgodovinska državna prava in izročje zemljo.“

Tega mnenja so pa gotovo tudi „jugoslovanski“ voditelji, a ne morejo več nazaj! Dalje tirajo Te ubogo zaslepljeno ljudstvo! Dalje tirajo s tem tudi vojsko, ker njih dejanja so zadnji stebri, na katere se naši sovražniki drže!

A prišel bo dan, ko bo ljudstvo spoznalo te zapeljivce in z njimi obračunalo, temeljito obračunalo!

Avstrijsko uradno poročilo od četrta.

K.-B. Dunaj, 30. maja. Uradno se danes razglasa:

Boji v pokrajini Tonale trajajo naprej. Tudi v pokrajini Adamello povišal se je sovražni artiljerijski ogenj. Več sovražnih napadov na naše pozicije južno od Prese-na-sneznika je bilo odbitih. Sovražni poizvedovalni poskus čez Piavo severno S. Dona je ponesrečil.

Šef generalštaba.

Zavzetje Soissons a. — Pred trajavo Reims.

Nemško uradno poročilo od četrta.

K.-B. Berlin, 30. maja. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Na bojnih frontah med Yser in Oise povišala se je večkrat bojvena delavnost. Napad bojnih armad nemškega prestolonaslednika gre zmagovito naprej. Severno od Aisne se je v trdem boju pri Crecy-au-Mont, Juigny in Cuffies ozemlje pridobilo. — Brandenburgiske čete vzelo se Soissons. Južno od Vesle zlomila se je nova fronta Francozov v nezdružljivih napadih naših divizij. Po trdovratnem odporu vrgli smo sovražnika čez érto Villemontaire-Fexen-Tardennis-Coulonges-Brouillet-Braucourt nazaj. — Utrdba severo-zapadno Reims a so padle. Severni del od La Neuville in Betheny se je vzelo. — Število vjetih je nad 35.000 mež narastlo. Plen artiljerije in vojnega materiala je neizmerno. Kanone vseh vrst do železničnih kanonov najtežjega kalibra se je zaplenilo. Hitro napredovanje naših napadalnih čet zabranilo je sovražniku, da bi svoje bogate vojne zaloge v izgubljenem ozemlju pravočasno spravil. Velike zaloge padle so v Soissonsu, Braisnes in Fismes-u v naše roke. Širne zaloge streliva, vlaki, bolnišnice naprave z bogato sanitetno opremo prišle so v našo last. Letalni pristani z pripravljenimi stroji in letalni material se je zaplenilo. — Pri armadni skupini Galwitz a in vojvode Albrechta oživela je časoma bojvena delavnost. — Naši letalci sestrelili so v zadnjih treh dneh 38. sovražnih letal. Lajtnant Roeth deloval je v enem poletu od Dixmuiden-a do južno od Yperna a 5 sovražnih pritrjenih balonov gorečih k padcu.

Prvi generalkvartirmojster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od petka.

K.-B. Dunaj, 31. maja. Uradno se danes razglasa:

Bojevna delavnost v pokrajini Tonale omejila se je večeraj časovno na artiljerijski ogenj.

Šef generalštaba.

Reka Marno dosežena. — Več kakor 45.000 vjetih.

Nemško uradno poročilo od petka.

K.-B. Berlin, 31. maja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadne skupine prestolonaslednika Rupprechta. Artiljerijski boji menjajoče se sile. Manjši infanterijski boji. — Armadna skupina nemškega prestolonaslednika. Za čez Aillette-fronto južno Oise umikajočim se sovražnikom sunili smo ostro čez Oise in Aillette in smo priborili érto Bretigny-Saint Paul-Troystyloire. — Severno Aisne vrgli smo v neumornem boju sovražnika čez Bienxy-Chavigny nazaj. — Južno od Soissons a peljal je Francoz kavaljerijo in artiljerijo k ljutim protinapadom; od našega ognja je bil uničen prijet in poražen. Prekorčili smo cesto Soissons-Hartennes. — V smeri na Fère-en-Tardenois od jugozapada čez Marno in od jugovzhoda peljane francoske divizije niso se mogle kljub obupnim protinapadom našim naprej prodirajočim sborom nikjer upirati. Zadašnje érte sovražnika pri Arcy in Grand Rocoy so bile predrte. Južno od Fère-en-Tardenois smo Marno dosegli. Visine pri Champpois, St. Gemme in Romigny so v naši lasti. — Na južnem bregu Vesle, zapadno Reims a se je Germigny, Gneuse in Thilloys vzelo. — Število vjetih in plena narasla neopracoma: Več kakor 45.000 vjetih, mnoge čez 400 kanonov, tisoče strojnih pušk.

Prvi generalkvartirmojster Ludendorff.

Avstrijsko uradno poročilo od sobota.

K.-B. Dunaj, 1. junija. Uradno se danes razglasa:

Nobeni posebni dogodki.

Šef generalštaba.

Zepot več tisoč vjetih in bogati plen.

Nemško uradno poročilo od sobota.

K.-B. Berlin, 1. junija. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta. Južno Oise, južno-zapadno od Chany, vrgle so čete generalov Hofman in von Francois sovražnika iz močnih pozicij pri Cuto in južno od Blerancourt. Na severnem bregu Aisne sunili smo v ljutih delnih bojih do Neuviron-Fontenoy. — Obupne protinapade volil je Francoz s po železnici in na tovornih avtomobilih pripeljanimi divizijami proti našim čez cesto Soissons-Hartennes prodirajočim četam. Zvečer odločili so se ljuti boji za naš ugodno. Za umikajočim sovražnikom sunili smo do visin vzhodno od Chandun-Vierzy-Blancy. Obojestranski reke Oureq smo cesto Soissons-Chateau-Thierry prekorčili in dosegli sovražni upor vedno z nova zlomivši visine od Neuilly in severno od Chateau-Thierry. Med Chateau-Thierry in vzhodno od Dormans stojimo ob Marni. — Od Marné do zapadno Reims a priborili smo v bojih érto Vornuillet-Elisy-Saray-Champigny. — Večerajsnji boji prinesli so znova več tisoč vjetih in bogati plen. — V zadnjih dveh dneh sestrelili smo 33 sovražnih letal. Lajtnant Wenckhoff izvojeval je svojo 28., lajtnant